

Belo Riečan (1936—2018)

Obsah tohto čísla *K & K* pokrýva dve oblasti, ktorým sa, okrem matematiky, Belo Riečan vášnivo venoval: Rímskemu klubu a hudbe. Bol zakladateľom Rímskeho klubu na Slovensku a organizátorom diskusií a seminárov o aktivitách tejto inštitúcie, ktorá varuje a upozorňuje na neblahý dopad civilizácie a technológie na našu Zem a nás. Druhou jeho vášňou bola hudba, ktorej sa venoval celý život. Spev a hudba sú v luteránskej tradícii dôležité a počas celého života hral na organe v kostoloch a na klavír pre potešenie seba a svojho okolia. V jednom interview sa vyznal, že jeho boh bol Johann Sebastian Bach. To nebolo vyznanie ateistu, ale človeka, ktorému práve hudba sprostredkúva spojenie s transcendentnom.

Zoznámil nás buď Ďuro Špitzer alebo Miro Marcelli začiatkom roku 1995, keď som zakladal Výberový vzdelávací spolok (VVS). Súrne som potreboval osloviť potenciálnych tútorov pre našich študentov – ľudí, ktorí mali znalosti nielen vo svojom odbore, ale aj ochotu venovať sa študentom mimo akademickej výučby. Belo bol v tomto smere ideálny typ – miloval komunikovať s mladými ľuďmi a rád prijal post vo výkonnom výbore VVS, kde zotrval počas celého obdobia trvania Spolku. Pri odovzdávaní diplomov to bol práve Belo, kto sa prihováral absolventom a zdôrazňoval dôležitosť vzdelania pre duchovný rozvoj mladých ľudí, ale aj pre rozmach spoločnosti.

Ešte dva mesiace pred smrťou sa Belo prihováral svojim priateľom a kolegom v Bratislave na seminári venovanom 50. výročiu Rímskeho klubu. Bolo to asi jeho posledné verejné vystúpenie a určite vynaložil veľa síl, aby napriek nemoci prišiel z Banskej Bystrice, hoci pôvodne neplánoval prísť. Dokonal 14. augusta. Pre mnohých bol hlavne významným slovenským matematikom, ale pre nás ostatných to bol skvelý človek so širokým záberom záujmov. Mnohým nám bude chýbať jeho nadšenie pre veci intelektuálne a verejné a jeho večne dobrá nálada.

Samo Abrahám